

ב' כה:

מסורת הש"ס

הנומיננטים על היבואאים אשם וובילו לאלה שפחת בריתות

... ואמ בקש יכיא קרכטן
לעלעאטה נקבה תמיינן
ביבאאנט
... אם פועל הווא ווילא ד לא
קרכטן והוקראב אונט פעריך און
וילא ד ז
וילא ד ז אם עז קרכטן והוקראב לפע
וילא ד ז ז ... וכל גאנך לאסיד ז דוב
הנטנאל, גאנט, גאנט, גאנט, גאנט, גאנט

הגהות רב"ח

(ג) נס' דציג כו' וקוט ל'ה
ליקא מספיק קרבנות כל יומא
צחליו טהר לסון:

ליששכר איש ספר ברקאי דכהן גדור הווא ז וקיים דברי מילא צ אמר ליקזון נמי לרידה דרימינא ז אמר ליטריפטונה ז אמר רב באש ולא הוה תני יהה דתנן ז' יומם כבש מלמד שנשונן שוקלין אחת רכינה ע"ז א"ר אליעזר א"ר חנינה תלמידי חכמים רבים קרבן בנו (אל קרבן גדור אלא בגנדי):

א ומלכתה הו יתבן ז מלכא אמרה גירמא אי אמרו נשוייה ליל או גירא אי יסוק לחומרא בא יתיב שוחדא קצין לריה שמאליא כפר ברקאי שקללה לשכבר אל מוקם יכול מפני שמכורחן לא קרא דרכתי אם כבש ז אם שנאמר יכול בנק למורי ה' ורב

הברתו על ר' המביה אשם וסיליבא לה משבצת בריתות

ט' ט' ט' ט'

אחר השלמת המסתה יאמר זה ויעיל לזכרון בעזרת השם יתברך

פָּרָוֹן אלר מסכת בריתות והרדר ערל. דעטן אלר מסכת בריתות ודעטער ערל. לא נתנשי מינך מסכת בריתות ולא תנתנשי מינן לא בעלמא הרין
ולא בעלמא דאתה:

אמר בן שלשה פעמים ואחר כן אמר:

רעיון רצון מלפקיד כי אלחינו ואלהי אבותינו שתחאה תורתך אקונתו בועלם הוה ותזה עמו לועלם הבה. חניא בר פפא רמי בר פפא נחכון בר פפא אחאי בר פפא אבא מורי בר רפרא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורבת בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הענבר נ"ז אלינו את דברי תורתך בפיו ובפיהו עמק בית ישראל. והיה בלבנו אנהנו ואצאיינו וגיאציין עמר בית ישראל בלבנו יודעי שקר לומדי חורטה: פאווי תחכמי מוצחן כי לעולם הדיא לי יהי לבי תמים בחוקך למן לא אבוש: לעולם לא אשכח פקדיך כי בסח' חיתני: ברוך אתה יי' למלכנו חרבן: רשות אמן מלחה טה.

במודדים אוננו לפניו יי' אלחינו ואללי אבותינו ששמות חלקנו מישבי בית המקדש ולא שמות חלקנו מישבי קרגנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו עמלים ומקבלים שבר והם עמלים ואין מקבלים שבר. אנו רצים ורוצים לבררי תורה והם רצים לבאר שחתה. שנאמר ואתה אלהים תורדים לבאר שחת אנשי דמים ומרקה לא יחציו ימיהם ואני אבטיח ביה:

רעיון מלפניך יי' אליהו בשים שערתוני ליטים מסכת בריתות בן המערני להתחילה מסכתות וספרים אחרים ולימוד למשך ולמדן לעשוה רוחנית מורהך באלה. וחוכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמדו לי ולזרעך שלא תמושת התורה מפי ומפי זרעים נורווג ורשי עד עולם. ותתקיים כי בהתחלה תמחה אוטוך בשברך משמר עלייך והקיצות היא תשיקתך. כי יי' ריבוי ימיך וויסטו לך שנות חייכים: אשר ימים בימינך בשמאלך עשר וככוביך יי' עוז לבומו יי' יי' בקרך אה עמו בשלום:

הזהר גודל ותקדש שמה ר'קה. בעלמא עתיד לאתחדרה, ולאחיה מותיא, ואלאסקא לחוי עלמא, ולמבענה קורתא דירושלם, ולשלכל היכליה בגנו. ולמליך פולחן דשמעיא לאויריה, ומיליך קווינשא ברוך הוא במלכומיה ויקיריה, זונצמא פרעהה ויקרב משיחיה. בתי ישראאל בעגלא ובזמנן קרייב, ואקרו אמן. היה שמה ר'קה מברך לעלום ולעלמי עולם. יתרברך ושטחן וחופאר יוניזיטרום ווינשא וויהדר וויהחל שמה דקדשו ר'ך דוא. לעלא מן כל ררכחה ווישורטא תשבחהו ונחמתהו דאמירין בעלמא, ואמרו אמר אמן: על ישראאל ועל רבנן, ועל כל תלמידי תלמידיוון, ועל כל מאן דעסקין באורהה, די באטרא (קדישא) הרין די בכל אתר אאותר, זיא להון ולכון שלמא ר'קה חפא וחסידא וויהמי ארבי ומונזני ר'יחי פרקנא מן קדם אבוחון די בשמייא ואראעא ואקרו אמן: יהא שלמא דראבא מן שמאי וויזים טובים עליינו ועל כל ישראל, ואקרו אמן: עשה שלום בקרובינו הוא ברוחינו עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואקרו אמן:

